

CHUDĀ•K HOLKA...

PondĀ•lĀ-, 12 listopad 2007

Milá kudlanko, mám takové moc veliké trápení a jsem moc ráda, Ā¾e se s vámi o nĀ›j mohu podĀ›lit. Je mi 23 let a sedm let jsem Ā¾ila se svým pĀ™ítelem. Máme spolu dvĀ› dĀ›ti dcerku (2 roky) a synka (1 rok). V Ā•ervnu tohoto roku jsme se mĀ›li koneĀ•nĀ› brát a vše bylo v poĀ™ádku, ale jen do doby, neĀ¾ pĀ™itel zmĀ›nil zamĀ›stnání. Potom se s ním zaĀ•alo r

Svatbu odloĀ¾il, Ā¾e se vezmeme, aĀ¾ nebudu na MD (kvĀ›li penĀ›zĀ›m) a já souhlasila. JenomĀ¾e v srpnu mi oznámí neví, jestli s námi vĀ›bec chce nadále Ā¾ít a odstĀ›hoval se. ÚdajnĀ› ke kamarádovi. Prý se buĀ• vrátí nebo ne, musí se rozmyslet, ale vrátí se jedinĀ› v pĀ™ípadĀ›, Ā¾e si bude na 100% jistý. KdyĀ¾ odcházel, plakala jsem a prosila ho, Ā¾e tady r malinké dĀ›ti, které potĀ™ebují svého tátu a holku, která ho tolik miluje. Nic mi to nebylo platné. Na odchodu uĀ¾ jsem mĀ›la jen sílu mu Ā™mici, Ā¾e já tady budu a budu se starat o dĀ›ti, jak nejlépe dovedu a snad se k nám brzy vrátí. Ale po mĀ›s mi napsal sms, Ā¾e bydlí u své spolupracovnice, která má 4 letou dcerku a Ā¾e je to jeho nová pĀ™ítelkynĀ›. Mám to prý brát tak jak to je, a Ā¾e Ā¾ivot jde dál... Zhroutil se mi celý svĀ›t. Bydlím v podnájmu, mám dvĀ› dĀ›ti, samozĀ™ejmĀ› také pĀ™jĀ•ky - a on nás tady jen tak nechal... Byly to dny a týdny takového trápení (a lhala bych, kdybych Ā™ekla, Ā¾e uĀ¾ nejsou) ale pĀ™eci jen jsem na tom po tĀ™ech mĀ›sících alespoĀ› o nĀ›co lépe. Ovšem teĀ• se najednou situace trochu zmĀ› DotyĀ•ná sleĀ•na jej zaĀ•ala podvádĀ›t - shodou okolností s jeho mistrem v práci. On se od ní musel odstĀ›hovat ke své matce a to prý ještĀ› je ta sleĀ•na v jiném stavu. Ona tvrdí, Ā¾e je to jeho, on tvrdí, Ā¾e ne. Nejhorší na tom Ā¾e by se teĀ• chtĀ›l vrátit k nám. A to je vlastnĀ› dĀ›vod, proĀ• sem píšu.

- Nevím, jak se zachovat, po tom všem. Je to hrozné, kdyĀ¾ vám ublíĀ¾í Ā•lovĀ›k, kterého jste mĀ›la na svĀ›tĀ› nejra on si jen tak odejde kvĀ›li jiné Ā¾enské od svých malých dĀ›tí.

- Nevím, jestli ho pro zachování rodiny a kvĀ›li dĀ›tem vzít zpĀ›t? I pĀ™esto, Ā¾e jsem naprosto pĀ™esvĀ›dĀ•ená, Ā¾e tomu Ā•lovĀ›ku zradu nikdy neodpustím a nikdy mu vlastnĀ› uĀ¾ nebudu dĀ›vĀ›Ā™ovat?

- Nebo jestli se ještĀ› nĀ›jakou dobu potrápít, neĀ¾ se s tím smíĀ™ím úplnĀ› a zaĀ•ít nový Ā¾ivot s nĀ›kým jiným? projít znovu, ale je fakt, Ā¾e táta je táta a i kdyĀ¾ mi ten Ā•lovĀ›k tolik ublíĀ¾il, tak ho moc miluju. ZáleĀ¾í mi na nĀ›m, ale ne jestli si tu druhou šanci zaslouĀ¾í. Nechci si tím za pár let tĀ™eba procházet znovu. To radĀ›ji zaĀ•nu s nĀ›kým novým tĀ™eba jednou budu já i dĀ›ti mít po boku Ā•lovĀ›ka, na kterého se budeme moct spolehnout a který nas bude milovat." Na druhou stranu, kdyĀ¾ se chce vrátit - mám to dĀ›tem udĀ›lat a vzít jim jejich pravého otce??? Odpustí mi tohle potom, aĀ¾ budou velké??? Mám v sobĀ› zmatek... Srdce kĀ¾e jinak neĀ¾ rozum a nevím, který krok mám udĀ›lat, aby byl ten správný a nelitovala jsem pozdĀ›ji... Prosím alespoĀ› o vaše názory. TĀ™eba mi pomohou udĀ›lat ten správný krok... Moc dĀ›kuj

Zuzana ODPOVĀŠĀŽ: Milá Zuzanko, je mi docela smutno z tvého psaní. Je ti pouhých tĀ™iadvacet holĀ•iĀ•ích let, vĀ› mĀ›la uĀ¾ivat poznávání svĀ›ta kolem a lidí v nĀ›m, teprve se rozkoukávat, pĀ™emýšlet o tom, co si vzít dnes veĀ•er, jít zítra - a ty uĀ¾ jsi po krk ve starostech... Nu, ale nĀ›jakým psaním o tom, co by - kdyby - ti moc nepomĀ›Ā¾u. RozhodnĀ› napiš:, jestli se po dobu onĀ›ch tĀ™í mĀ›sícĀ› snaĀ¾il nĀ›jak setkat s dĀ›tmi, jestli ti dával peníze, abyste mĀ›li z Ā•eho se mi nezdá, Ā¾e bys kladnĀ› odpovĀ›dĀ›la na jedno nebo druhé.. PĀ™ipadá mi to, Ā¾e si tvĀ›j pĀ™itel jen Ā™ekl, Ā¾e tady dost a šel jinam. A kdyĀ¾ mu to nevyšlo tam, tak teĀ• pĀ™emýšlí, co dál. Doma se mu pochopitelnĀ› bý nechce, pĀ™ec jen mu maminka asi tak nepodstrojuje jako zamilované Ā¾enské, a uĀ¾ vĀ›bec se veĀ•er nepromĀ›ní na vášnivou milenkou...

A tak bys mu teĀ• mohla být zase dobrá ty... UdĀ›lal by na tebe smutné oĀ•i, Ā™ekl, Ā¾e tohle všeho nesmírnĀ› lituje, Ā¾e vlastnĀ› stejnĀ› celou dobu myslel jen a jen na tebe, Ā¾e si uvĀ›domil, Ā¾e jen s tebou ho Ā¾ít... A ty se rozpustíš do louĀ¾iĀ•ky, budeš kolem nĀ›j zase poletovat, snášet mu modré z nebe... Holka, kdyĀ¾ tohle udĀ›lal jednou, kdyĀ¾ ti klidnĀ› napsal - a ještĀ› k tomu jen esemeskou - "Ā¾e Ā¾ivot jde dál", tak vezmi a uĀ¾ od nĀ›j Ā¾ádnou lásku a uĀ¾ vĀ›bec ne nĀ›jakou vĀ›rnou! neĀ•ekej. To je normálnĀ› neskuteĀ•nĀ› nezodpovĀ› jednání, hulvátství prvního Ā™ádu... Takhle se pĀ™eci chlap nemĀ›Ā¾ zachovat! To bys ho dokázala obejmout, kdyĀ¾ bys si uvĀ›domila, Ā¾e tĀ› bere jen jako "z nouze ctnost"? Ā½e kdyĀ¾ se mu poštĀ›stí si najít nĀ›co jiného, tak ti zase zdrhne NevĀ›Ā™ tomu, Ā¾e by to uĀ¾ neudĀ›lal... A vĀ›dycky, kdyĀ¾ by nebyl zrovna s tebou, tak bys pĀ™emýšlela, se kte zase je... KaĀ¾dopádnĀ› bys mĀ›la hned - co nejdĀ™íve - si dojit na sociálku a nechat vymĀ›Ā™it výĀ¾ivné na dĀ›tiĀ•ky a teĀ• musíš zapomenout na objetí a milování a zaĀ•ít myslet jen a jen prakticky. PĀ™estaĀ› být ta hodná a uplakaná a zaĀ•ni být potvora: braĀ› sebe a braĀ› své dĀ›ti! On si opravdu nic jiného nezaslouĀ¾í! A rozhodnĀ› se ozvi, budeme se sna poradit, co zvládnem, neboj! P.S. Máš nĀ›koho blízkého kolem sebe? Maminku, nĀ›koho pĀ™íbuzného, známého, kamarádku? d@niela